

1553.

**ZARZĄDZENIE
PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

z dnia 4 listopada 1950 r.

w sprawie zawierania umów o wykonanie robót budowlanych i montażowych.

Zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 11 października 1949 r.

w sprawie stosowania wzoru umowy ramowej o wykonanie robót budowlanych i montażowych (Monitor Polski Nr A-82, poz. 1000) wprowadziło powszechnie obowiązującą w gospodarce uspołecznionej umowę ramową o wykonanie robót budownictwa inwestycyjnego. Według ustaleń banków finansujących inwestycje, inwestorzy w niektórych przypadkach nie zawarli dotychczas umów o wykonanie robót budowlanych i montażowych, finansowanych ze środków Planu Inwestycyjnego na rok 1950.

W związku z powyższym oraz w celu zapewnienia podstawy dla dokonywania przejściowych rozliczeń pomiędzy inwestorem a wykonawcą zarządza się, co następuje:

§ 1. Inwestorzy, którzy dotychczas nie zawarli umów o wykonanie będących w toku robót budowlanych i montażowych, finansowanych ze środków Planu Inwestycyjnego na rok 1950 — zobowiązani są do zawarcia tych umów z przedsiębiorstwami wykonawczymi w nieprzekraczalnym terminie do dnia 1 grudnia 1950 r.

§ 2. Umowy, o których mowa w § 1, powinny być zawarte według wzoru umowy ramowej, stanowiącej załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 11 października 1949 r. w sprawie stosowania wzoru umowy ramowej o wykonanie robót budowlanych i montażowych (Monitor Polski Nr A-82, poz. 1000).

§ 3. W przypadku braku kosztorysu urzędowego ogólny koszt robót powinien być ustalony w umowie szacunkowo na podstawie dołączonego do umowy przybliżonego szacunku z podziałem na scalone elementy budowy, zgodnie z postanowieniami § 3 umowy ramowej.

W odniesieniu do robót budowlanych specjalnych oraz robót montażowych, co do których brak jest możliwości sporządzenia tabeli scalonych elementów, umowa, o której mowa w § 1 niniejszego zarządzenia, powinna być zawarta w oparciu o przybliżony szacunek, dokonany przez przedsiębiorstwo wykonawcze.

§ 4. Zawarcie umowy w myśl § 3 nie zwalnia inwestora od obowiązku sporządzenia prawidłowego kosztorysu robót. Z chwilą doręczenia przedsiębiorstwu przez zamawiającego kosztorysu urzędowego, ogólna suma tego kosztorysu wchodzi automatycznie w miejsce kwoty ogólnego kosztu, ustalonego w umowie na podstawie przybliżonego szacunku zgodnie z § 3 ust. 1 „Postanowień ogólnych”, stanowiących załącznik Nr 2 do zarządzenia z dnia 11 października 1949 r. (Monitor Polski Nr A-82, poz. 1000).

§ 5. Zakwestionowanie przez jedną z umawiających się stron wysokości ogólnego kosztu robót nie stanowi przeszkody do zawarcia umowy. Zawarcie umowy w tych przypadkach nie pozbawia stron prawa wystąpienia we właściwej drodze o rewizję kwoty umownej, przy czym do czasu uzyskania porozumienia, bądź też rozstrzygnięcia sporu przez powołane do tego władze, strony powinny rozliczać się według kosztu żądanego przez przedsiębiorstwo.

§ 6. Nieuzgodnienie kwoty umownej pomiędzy inwestorem a przedsiębiorstwem w terminie czternastodniowym od daty zawarcia umowy powoduje przekazanie sprawy do bezpośredniego uzgodnienia kwoty umownej pomiędzy inwestorem naczelnym a bezpośrednio nadrzędną władzą przedsiębiorstwa. W przypadku bezskuteczności próby uzgodnienia na tym szczeblu, inwestor bezpośrednio powinien w terminie dwutygodniowym od daty zawiadomienia inwestora naczelnego skierować sprawę na drogę postępowania arbitrażowego.

Po upływie tego terminu inwestor traci prawo do kwestionowania szacunku przedsiębiorstwa wykonawczego.

§ 7. Umowy o roboty dodatkowe powinny być zawierane w nieprzekraczalnym terminie 14 dni od dnia stwierdzenia konieczności wykonania roboty dodatkowej.

Umowy o wykonanie robót powinny być zawierane w ramach rocznego limitu, przy czym do umowy powinno być dołączone pismo banku finansującego inwestycje (awizo o otwarciu wypłat lub też awizo o uruchomieniu limitu), wskazujące część, dział, rozdział i paragraf Planu Inwestycyjnego i nr wniosku inwestycyjnego oraz kwotę zawartą w tytule (składniku), przeznaczoną na pokrycie kosztów robót zleconych przedsiębiorstwu. O ile nastąpi zwiększenie środków na robotę objętą umową, należy zawrzeć umowę uzupełniającą.

§ 8. Inwestorzy centralni zwrócą szczególną uwagę na terminowość zawierania umów o roboty budowlane i montażowe. Kopie zawartych umów inwestorzy przedłożą bankom finansującym inwestycje w terminie trzydniowym od dnia ich zawarcia, zgodnie z § 7 pkt 16 instrukcji z dnia 16 lutego 1950 r. w sprawie finansowania i bankowej kontroli inwestycji (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 5, poz. 35).

§ 9. Właściwi ministrowie zarządzą dopilnowanie zawarcia przez podległe im przedsiębiorstwa budowlane i

montażowe umów o wykonanie robót budownictwa inwestycyjnego w terminie, określonym w § 1 niniejszego zarządzenia.

Inwestorzy centralni powinni pozbawić premii na okres do 3 miesięcy pracowników służb inwestycyjnych odpowiedzialnych za niezachowanie terminu zawarcia umowy.

W analogicznych przypadkach właściwi ministrowie powinni pozbawić premii na okres do 3 miesięcy pracowników podległych im przedsiębiorstw wykonawczych.

§ 10. Zarządzenie niniejsze obowiązuje wszystkich inwestorów i przedsiębiorstwa wykonawcze podległe wszystkim resortom.

§ 11. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w/z St. Jędrzychowski